

# РЕШЕНИЕ

№ 38279

гр. София, 18.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева**

**ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска**

**Ваня Стоянова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора  
Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4485** по описа за **2025** година  
докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4  
от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба, подадена от полицейски служител при 06 РУ-  
СДВР, чрез процесуалния му представител К. В.-Г., срещу Решение № 754 от 26.02.2025 г.  
постановено по анд № 35/2025 г. на СРС, НО, 107-и с-в, с което е отменена Заповед с рег. №  
2303з-1311 от 07.12.2024 г. за задържане на лице за срок до 24 часа, издадена от М. М., младши  
инспектор при 06 РУ СДВР. Релевира доводи за неправилност на решението на СРС. Моли то да  
бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, не изпраща представител. Депозирана е молба от  
касатора, чрез процесуалния представител гл. юрисоконсулт К. Г., която поддържа касационната  
жалба и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за  
прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че надвишава минималния размер на  
адвокатските възнаграждения.

Ответникът по касационната жалба С. Г. Б., представляван от адвокат Ж. Ж. от  
моли решението на СРС да бъде потвърдено. Представен е писмен отговор. Намира обжалваното  
решение за правилно и законосъобразно и иска оставянето му в сила.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно  
и моли за оставянето му в сила.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с  
обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по

чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С решение № 754 от 26.02.2025г. постановено по анд № 35/2025г. на СРС, НО, 107-и с-в, е отменена Заповед с рег. № 230зз-1311 от 07.12.2024г. за задържане на лице за срок до 24 часа, издадена от М. М., младши инспектор при 06 РУ СДВР.

Със Заповед за задържане на лице с рег. № 230зз-1311 от 07.12.2024г. издадена от М. М., младши инспектор при 06 РУ СДВР, на основание чл. 72, ал.1, т. 1 ЗМВР и чл. 144 НК /закана против друго с престъпление против неговата личност, с което възбужда окончателен страх за осъществяването му /е наредено задържане за срок до 24 часа на лицето С. Г. Б..

С решението съдът е отменил оспорения административен акт като незаконосъобразен, издаден при неспазване на установената форма, съществено нарушение на , като и издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Изложени са аргументи, че в обжалваната заповед е посочено единствено правното основание за издаването й- чл. 144 НК, като не са посочени каквито и да е данни от фактическа страна за съпричастност на жалбоподателя към конкретно деяние. В процесния случай съдът е приел, че атакуваната заповед не отговаря на изискванията чл. 74, ал. 2 т. 2 от ЗМВР, а именно, че в заповедта не са посочени конкретни данни, обосноваващи прилагането на ПАМ. СРС е приел, че в действителност в атакувана заповед е възпроизведен словесно само част от фактическия състав на престъпление по чл. 144 от НК, но отсъстват каквито и да било конкретни факти, сочещи, че именно ответника по касацията е отправил закана, как е било осъществено изпълнителното деяние, с какви свои думи/действия, кога и къде е осъществено, липсват данни за пострадалото лице, както и че не става ясно с какви свои действия ответника в настоящото производство е извършил конкретно престъпление или е бил съпричастен към извършването на такова.

Направен е извод, че оспорената заповед не отговаря на минимално изискуемото съдържание, поради което е незаконосъобразна и е постановил нейната отмяна.

Решението е валидно допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. При правилно установена фактическа обстановка са правилни и изводите на съда за незаконосъобразност на оспорената заповед за задържане. Обосновани са изводите на СРС свързани с приложението на чл. 144 от НК. В случая в процесната заповед е посочено, че същата е издадена на основание разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, съгласно която полицейските органи могат да задържат лице в други случаи, определени със закон. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл.144 НК, но не е посочено в коя точно хипотеза.

Следователно Заповедта е издадена без наличие на материалноправно основание за задържане. В този смисъл е и практиката на АССГ обективирана в решение по адм. д. № 2728 от 2024 г.

На следващо място съдът намира за неоснователни възраженията в касационната жалбата, че оспореният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му. В тази връзка съдът съобрази следното:

Задържането за срок до 24 часа е принудителна административна мярка, която в зависимост от случая би могла да има предупредително-възпиращ или преустановителен характер и се

предприема с цел осуетяване извършването на противоправно деяние или прекратяване на вече започнало такова и отстраняване на неговите вредоносни последици. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т.1 ЗМВР – посочена като правно основание за издаване на оспорваната заповед, овластява полицейските органи да задържат лице, за което има данни че е извършило престъпление. Според приложимата норма на чл. 74 ЗМВР задържането на лицата по реда на чл. 72, ал. 1 се извършва въз основа на писмена заповед, чието минимално задължително съдържание е установено в ал. 2. В процесния акт по същество липсват фактически основания за постановяването му, тъй като не е посочена каква е точно причината за задържане на лицето, като единствено е цитиран чл.144НК, според който(1) Който се закана на друго с престъпление против неговата личност или имот или против личността или имота на неговите близки и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му, се наказва с лишаване от свобода до три години.

В заповедта е посочено след цитиране на чл. 144 НК в скоби ( закана против друго с престъпление против неговата личност, с което възбужда основателен страх за осъществяването му). Посочването по този начин свидетелства за бланкетност и немотивираност на процесната заповед, като по този начин съществено се нарушава правото на защита на задържания. В хипотезата на чл. 72, ал. 1 ЗМВР безспорно административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност – т.е. овластен е да реши поставения пред него въпрос по свободна преценка, това обаче не го освобождава от задължението да изложи всички факти и обстоятелства въз основа на които е достигнал до съответното решение. Неизлагането на мотивите (причините), довели до прилагане на тази тежка мярка на ограничаване на правото на свободно придвижване, прави невъзможно упражняването на съдебния контрол за законосъобразност, включително и по отношение спазването на принципа на съразмерност, установен в чл. 6 АПК. Неоснователни са изложените в КЖ доводи за обосноваване на заповедта за задържане и съответствието ѝ с реквизитите на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. За да е мотивиран от фактическа страна, адм.акт, издаден на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, следва да съдържа посочване на фактите, сочещи данни, че лицето е извършило престъпление. Данните по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР е достатъчно да са такива, че от тях да може да се направи предположение за това, че лицето е съпричастно към конкретно престъпление. В заповедта за прилагане на мярката данните, послужили като основание за задържането, следва да са посочени точно, конкретно и ясно. Това е необходимо за обосноваване упражненото от органа правомощие в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност, както и за осигуряване на възможност на адресата на акта да защити правата си (така Решение № 8067 от 29.12.2022 г. по адм. д. № 7527/2022 г. на Административен съд - София-град). В този смисъл, не е достатъчно заповедта за задържане да съдържа само позоваване на приложимите разпоредби, без посочване на специфични обстоятелства или действия, или бездействия (така Решение № 4301 от 27.06.2022 г. по адм. д. № 3980/2021 г. на Административен съд - София-град).

С оглед на изложеното, атакуваната заповед е незаконосъобразна, поради което решението на СРС, с което заповедта за задържане е отменена, следва да бъде оставено в сила.

Разширително тълкуване при налагане на ПАМ е недопустимо. Това води до извод, че процесната заповед е издадена в нарушение на материалния закон и на целта на закона.

За прецизност следва да се посочи, че с разпореждането за конституиране на страните неправилно СРС е конституирал като страна бто РУ при СДВР, тъй като издател на адм.акт е полицейски служител, мл.инспектор при бто РУ при СДВР, но тъй като в съдебно заседание е участвал процесуален представител упълномощен от издателя на акта, съдът, счита че в процеса е взела участие страната, издател на оспорения адм.акт, поради което и не се посочва от касационната инстанция за нарушение на съдопроизводствените правила при конституиране на

страните. Освен това и касатор в настоящото производство е полицейски служител при 06 РУ-СДВР.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира касационната жалба за неоснователна, а решението - правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноси не се присъждат, тъй като не се претендират от ответната страна.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 754 от 26.02.2025г. постановено по нахд № 35/2025г. на СРС, НО, 107-и с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ